

KARTA PRZEDMIOTU

I. Informacje ogólne

1) Nazwa przedmiotu:

HISTORIA SZTUKI UŻYTKOWEJ

2) Prowadzący przedmiot:

dr Anna Rogozińska, ad.

3) Kod przedmiotu:

schemat: *kierunek – forma – tryb – nazwa przedmiotu – rodzaj zajęć – semestr/y*

S/S/J/HSU/W/4,5

4) Kierunek, zakres:

SCENOGRAFIA

5) Wydział:

ARCHITEKTURY WNĘTRZ I SCENOGRAFII

6) Forma studiów (stacjonarne ST, niestacjonarne NST):

ST

7) Profil (ogólnoakademicki / praktyczny):

OGÓLNOAKADEMICKI

8) Tryb (I stopnia licencjackie, II stopnia magisterskie, jednolite magisterskie, III stopnia doktoranckie, podyplomowe)

STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE

9) Nazwa jednostki uczelnianej realizującej przedmiot (wydział / zakład języków obcych):

WYDZIAŁ EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ I KURATORSTWA

II. Informacje o przedmiocie

1) Semestr/y

IV, V

2) Liczba punktów ECTS

IV - 2, V - 2

3) Poziom przedmiotu (*podstawowy / średniozaawansowany / zaawansowany*)

PODSTAWOWY I ŚREDNIOZAAWANSOWANY

4) Grupa treści, do której należy przedmiot (*podstawowe ogólne / artystyczne, kierunkowe ogólne / artystyczne*):

OGÓLNOAKADEMICKI

5) Typ przedmiotu (*obowiązkowy, fakultatywny, nadobowiązkowy*)

OBOWIĄZKOWY

6) Język/i wykładowy/e

POLSKI

III. Forma zajęć

1) Forma zajęć

WYKŁADY

2) Liczba godzin w semestrze (*rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia*)

IV - 30, V - 30

3) Liczba godzin w tygodniu (*rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia*)

IV - 2, V - 2

IV. Wymagania wstępne

PODSTAWOWA ZNAJOMOŚĆ NURTÓW, KIERUNKÓW I IDEI Z ZAKRESU ARCHITEKTURY WSPÓŁCZESNEJ. UMIEJĘTNOŚĆ ANALIZOWANIA CZYTANYCH TEKSTÓW

V. Cele, treści merytoryczne, metody dydaktyczne, efekty uczenia się i ich weryfikacja

1) Cel przedmiotu (*odpowiadający uzyskiwanym przedmiotowym efektom uczenia się*):

KOD CELU PRZEDMIOTOWEGO	TREŚĆ	KOD SPEŁNIANEGO EFEKTU PRZEDMIOTOW
-------------------------	-------	------------------------------------

		EGO
C01	Przekazanie szerokiej wiedzy z zakresu historii wzornictwa, od jego początków do współczesności, zilustrowane przykładami realizacji w Polsce i na świecie.	P_W01, P_W02 P_U01, P_U02, P_U03
C02	Odniesienie zjawisk i trendów we wzornictwie do prądów i wydarzeń z różnych dziedzin kultury.	P_K01, PK02

2) Treści merytoryczne przedmiotu:

Tematyka wykładów dotyczy historii wzornictwa: od jego początków po czasy współczesne, poprzez głównych protagonistów i ruchy, które naznaczyły historię współczesnego projektowania światowego. W poruszanych zagadnieniach zostanie podkreślony wewnętrzny związek między produkcją przemysłową, architektoniczną, artystyczną i innymi formami sztuk, w określonym kontekście historyczno-kulturowym.

- Początki wzornictwa.
- Wzornictwo w czasie rewolucji przemysłowej (1760-1830).
- Europa wieku wiktoriańskiego.
- Zjawisko industrializacji. Analiza form produkcji przedprzemysłowej w pierwszych dekadach XIX wieku.
- Produkcja seryjna: meble Thonet.
- Estetyzm i ideologia społeczna Williama Morrisa i ruchu Arts & Crafts.
- Estetyzacja życia codziennego - secesja.
- Secesja Wiedeńska i Wiener Werkstätte.
- Narodziny wzornictwa przemysłowego.
- Ford. Deutsche Werkbund.
- Peter Behrens i AEG: narodziny corporate design i corporate image.
- Związki z awangardą artystyczną.
- Wystawa sztuki dekoracyjnej w Paryżu z 1925 r.
- Streamline w Stanach Zjednoczonych.
- Design między pedagogiką a ideologią: Bauhaus. Vchutemas. Black Mountain College i Nowy Bauhaus. Szkoła w Ulm.
- Estetyka funkcjonalności: Ruch Nowoczesny. Le Corbusier. Skandynawski design. Projektowanie mebli w USA.
- Powojenny włoski i polski design.
- Kryzys nowoczesności lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych: design radykalny i antydesign.

3) METODY DYDAKTYCZNE:

WYKŁAD Z PREZENTACJĄ MULTIMEDIALNĄ. CZYTANIE TEKSTÓW ŹRÓDŁOWYCH.

4) Kierunkowe efekty uczenia się (KEU) *(spełniane przez przedmiot, należy uzupełnić tabelę dla semestrów, w których występuje przedmiot):*

KOD KEU	OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:											
K_W02	Zna i rozumie współczesne tendencje rozwoju sztuki: literaturę, publikacje, terminologię.				x	x					
K_W07	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu problematykę wiedzy humanistycznej z zakresu historii sztuki, filozofii, psychologii tłumu oraz ma znajomość literatury, publikacji i terminologii w zakresie studiowanego kierunku.										
K_W11	Zna i rozumie wielowarstwowe konteksty historyczne, kulturowe, społeczne oraz potrafi wykazać się wiedzą dotyczącą postawionego problemu w kontekście wybranego zakresu.										
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:											
K_U13	Potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią w zakresie dyscyplin artystycznych, projektowych w wybranym zakresie				x	x					
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:											
K_K06	Jest gotów do uszanowania tradycji i kultury rozumiejąc znaczenie wartości zastanych oraz poszerzania wiedzy z zakresu kultury i sztuki.				x	x					

5) Przedmiotowe efekty uczenia się (PEU) i metody ich weryfikacji:

KOD PEU	OPIS PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO KIERUNKO- WYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	ODNIESIENIE DO SEMESTRÓW (ZAZNACZYĆ X)									
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA zna i rozumie:												
P_W01	Po ukończeniu wykładów absolwent zna i rozumie historię	K_W02 K_W07				x	x					

	oraz współczesne zjawiska z obszaru sztuk pięknych i projektowania.	K_W11												
P_W02	Posiada uporządkowaną chronologicznie wiedzę na temat zależności pomiędzy rozwojem wzornictwa a rozwojem kultury na przełomie wieków.	K_W02 K_W07 K_W11				x	x							
UMIEJĘTNOŚCI potrafi:														
P_U01	Absolwent potrafi rozróżniać style i dokonania najważniejszych projektantów (szkół) oraz uzasadnić ich rolę w procesie ewolucji projektowania przemysłowego.	K_U13				x	x							
P_U02	Rozpoznaje inspiracje we wzornictwie, a także dostrzega jego łączność ze sztukami pięknymi.	K_U13				x	x							
P_U03	Posiada umiejętność krytycznego odczytywania relacji między komponentami formalnymi i twórczymi obiektów a społeczno-ekonomicznymi, związanymi z procesami projektowymi i produkcyjnymi (w ich odpowiednich kontekstach historycznych i terytorialnych).	K_U13				x	x							
KOMPETENCJE SPOŁECZNE jest gotów do:														
P_K01	Zdobyta wiedza wpłynie na udoskonalanie indywidualnych metod projektowania, stworzy podstawy do odniesień, inspiracji w procesie twórczym.	K_K06				x	x							
P_K02	Zdobyta wiedza ułatwi komunikację z innymi profesjonalistami z dziedziny projektowej i z obszaru sztuk plastycznych.	K_K06				x	x							

KOD PEU	SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENY	METODA WERYFIKACJI
W01	Po ukończeniu wykładów absolwent zna i rozumie historię oraz współczesne zjawiska z obszaru sztuk pięknych i projektowania.	obecność, aktywność, realizowanie zadań, napisanie egzaminu
W02	Posiada uporządkowaną chronologicznie wiedzę na temat zależności pomiędzy rozwojem wzornictwa a rozwojem kultury na przełomie wieków.	obecność, aktywność, realizowanie zadań, napisanie egzaminu
U01	Absolwent potrafi rozróżniać style i dokonania	obecność, aktywność, realizowanie zadań,

	najważniejszych projektantów (szkół) oraz uzasadnić ich rolę w procesie ewolucji projektowania przemysłowego.	napisanie egzaminu
U02	Rozpoznaje inspiracje we wzornictwie, a także dostrzega jego łączność ze sztukami pięknymi.	obecność, aktywność, realizowanie zadań, napisanie egzaminu
U03	Posiada umiejętność krytycznego odczytywania relacji między komponentami formalnymi i twórczymi obiektów a społeczno-ekonomicznymi, związanymi z procesami projektowymi i produkcyjnymi (w ich odpowiednich kontekstach historycznych i terytorialnych).	obecność, aktywność, realizowanie zadań, napisanie egzaminu
K01	Zdobyta wiedza wpłynie na udoskonalanie indywidualnych metod projektowania, stworzy podstawy do odniesień, inspiracji w procesie twórczym.	obecność, aktywność, realizowanie zadań, napisanie egzaminu-
K02	Zdobyta wiedza ułatwi komunikację z innymi profesjonalistami z dziedziny projektowej i z obszaru sztuk plastycznych.	obecność, aktywność, realizowanie zadań, napisanie egzaminu

VI. Forma i warunki zaliczenia, kryteria oceny

1) Forma zaliczenia:

ZALICZENIE Z OCENĄ, EGZAMIN

2) a. Warunki zaliczenia – jeśli przedmiot jest na zaliczenie:

frekwencja (80 % obecności na zajęciach); aktywność (aktywność na zajęciach, egzamin).

b. Warunki zaliczenia z oceną wg skali stosowanej na UAP – jeśli przedmiot jest na zaliczenie z oceną:

ocena celujący (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowa aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesestralnych przeglądów prac;

ocena bardzo dobry (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobra aktywność (aktywność na zajęciach, realizacja i rozumienie zadań, śródsesemestralne i końcowosemiesestralne przeglądy prac,;

ocena dobry plus (4,5) – obecność studenta na zajęciach oraz dobra aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesestralnych przeglądów prac,;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalająca aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosemiesestralnych przeglądów prac;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niska aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczna aktywność (aktywność na zajęciach, rozumienie i realizacja zadań, jakość prac i ćwiczeń prezentowanych podczas śródsesemestralnych i końcowosesemestralnych przeglądów prac.

3) Kryteria oceniania wg skali stosowanej na UAP – jeśli przedmiot jest na ocenę:

ocena celująca (5,5) – obecność studenta na zajęciach oraz wzorowe zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena bardzo dobra (5,0) – obecność studenta na zajęciach oraz bardzo dobre zaliczenie egzaminu końcowego;

ocena dobry plus (4,5) – obecność studenta na zajęciach oraz dobre rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dobry (4,0) – obecność studenta na zajęciach, zadowalające rezultaty egzaminu końcowego;

ocena dostateczny plus (3,5) – obecność studenta na zajęciach i przeciętny poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena dostateczny (3,0) – obecność studenta na zajęciach i niski poziom zaliczenia egzaminu końcowego;

ocena niedostateczny (2,0) – nieobecność studenta na 20 % zajęć lub niedostateczny poziom egzaminu końcowego.

VII. Obciążenie pracą, punkty ECTS

rozpisać wszystkie semestry w cyklu kształcenia

A. obciążenie pracą	sem I h	sem II h	sem III h	sem IV h	sem V h	sem VI h	sem VII h	sem VIII h	sem IX h	sem X h	razem h
godziny kontaktowe (udział w				30	30						60

zajęciach zgodnie z planem)											
samodziel na praca studenta (poza udziałem w zajęciach)				25	25						50
razem				85	85						110
B. punkty ECTS*	sem I	sem II	sem III	sem IV	sem V	sem VI	sem VII	sem VIII	sem IX	sem X	razem ECTS
zajęcia z udziałem nauczyciel a akademick iego				1	1						2
zajęcia bez udziału nauczyciel a akademick iego				1	1						2
razem				2	2						4

* 1 punkt ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta

VIII. Spis zalecanych lektur

1) Wykaz lektur podstawowych

P. Sparke, Design. Historia wzornictwa, Warszawa 2012

C., P. Fiell, Design. Historia projektowania, Warszawa 2015.

C., P. Fiell, Design XX wieku.

2) Wykaz lektur uzupełniających

E. Wolińska, Reczy niepospolite: polscy projektanci XX wieku.

K. Fallan, Design History. Understanding Theory and Method, Oxford, New York 2010.

The Design History Reader, red. G. Lees-Maffei, R. Houze, Oxford-New York 2010.

N. Pevsner, Pionierzy współczesności. Od Williama Morrisa do Waltera Gropiusa, Warszawa 1978.

AUTOR OPRACOWANIA

dr Anna Rogozińska